

Formanden: Jeg skulde dog anmode det ærede Medlem om ikke at indbringe her under Forhandlingen, hvad enkelte Medlemmer af Thinget maatte have foretaget i andre Stillinger eller udenfor Thinget, da dette altfor meget vil lede Opmærksomheden bort fra den Sag, der ligger for.

Medlem: Jeg er nødsaget til at rette mig efter den ærede Formands Udtalelse, men det forekommer mig dog, at det, naar noget af Thingets Medlemmer foretager et Skridt, som næsten kan synes krænkende for enkelte andre Medlemmer af dette Thing, kunde være paa sin Plads at omtale det her . . .

Formanden: Derfom det er saadanne Handlinger, som det ærede Medlem mener, Rigsdagen kan befatte sig med, staaer det ærede Medlemmer frit for at bringe det frem, men det maa da ikke skee discursivment under en anden Sags Behandling, men som en selvstændig Sag, derfom der forøvrigt foreligger tilstrækkelig Anledning dertil.

Medlem: Ja, jeg skal altsaa forlade dette Punkt. — Flere ærede Medlemmer have fremhævet det som ønskeligt, at der i denne Lov indførtes, at de lønede kongelige Embedsmænd ikke skulde have Sæde og Stemme i Kjøbstædernes Communalbestyrelser, og det forekommer mig, at en saadan Forandring i Lovudkastet kunde være i god Overensstemmelse med, hvad der er foreslaaet for Landets Vedkommende, nemlig at Præsterne ikke længere skulde være Medlemmer af Sogneforstanderskabet, undtagen naar de vælges dertil af de vedkommende Vælgere. Saalænge nemlig en Statseembedsmand skal have Sæde i Kjøbstædernes Communalbestyrelse og være stemmeberettiget der uden at være valgt Medlem, forekommer det mig, at der er en Ulighed tilstede mellem Kjøbstad og Land, som ikke kan være ønskelig. Der er rigtignok blevet anført af den høitærede Minister, at det ikke for Ti-

den er godt at gjøre en saadan Forandring, og han har altsaa gjort Betimelighedshensynet gjældende i saa Henseende, men dette er Noget, som saa ofte kommer frem, naar der er Tale om for Fremtiden at bespare Embedsmænds Lønninger. Jeg troer, at man, naar man i visse Retninger skal komme til Besparelse af saadanne, hvor de ikke behøves, maa begynde med at indskrænke Embedsmændenes Virksomhed, hvor den kan undværes, og man kan da, naar Lønningsforholdene komme frem, regulere Lønningerne efter det Arbejde, som er tilbage for Embedsmændene at udføre. Jeg troer, det vilde være heldigt her at udstyde disse lønede Embedsmænd af Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne, thi man vil da, naar man kommer til en Adskillelse af Retspleien og Forvaltningen, kunne sige: Saa og saameget har den og den Embeds- eller Forvaltningsmand at udføre, og derefter regulere vi Lønningen. Ellers vil man bestændig sige: Dette Arbejde have de nu ens gang, og derfor maa der ogsaa gives dem en højere Løn. Jeg kunde have ønsket, at den høitærede Minister i Forbindelse med dette Skridt til en forøget Selvstyrelse af Communitens Anliggender havde foretaget et andet, nemlig i Retning af en Forandring i den communale Beskatning i Kjøbstæderne og paa Landet. Veilighedsbeskatningen er her vedligeholdt, og der er i Motiverne angivet forskjellige Grunde derfor. Der siges saaledes, at der ikke er indkommet mange Besværinger over denne Beskatningsmaade, og endvidere, at, saalænge Beskatningen paa faste Eiendomme ikke er ordnet, maa man udsætte Indførelse af Beskatning efter Indkomst. Jeg maa dog formene, at det nu for Tiden vilde være meest hensigtsmæssigt at indføre, om end ikke en reen Indkomstskat, saa dog en Beskatning af Formue og af Indkomst ved personlig Virksomhed. Jeg troer, dette vilde være den heldigste Beskatningsmaade, naar der virkelig blev skjælnet mellem Formue og Indkomst af personlig Virksomhed, og jeg troer fremdeles, at det vilde være allerheldigst at begynde dermed frænden af opefter, altsaa